

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 70

27. decembra 1981

Úplný slovenský preklad

Poznámka pre čitateľa: Tento dokument je prekladom historického prejavu Dr. Petra Davida Betera. Jeho tvrdenia o tajných skupinách, atentátoch, dvojníkoch, vojenských operáciách a zmiznutom zlate sú autorovými tvrdeniami, nie overenými historickými faktmi. Preklad zachováva autorov hlas a dobové formulácie. Informácie o predplatnom a poštová adresa v závere sú súčasťou pôvodného textu z roku 1981, nie aktuálnou ponukou.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 27. decembra 1981 a toto je môj AUDIO LIST® č. 70.

Pred dvoma dňami sme sa s mojou rodinou pridali k miliónom ďalších kresťanov na celom svete pri oslave narodenia nášho Pána Ježiša Krista. Bol to deň rodinnej spolupatričnosti, bohoslužby a radosti. Tak je to u tých, pre ktorých je náš Pán Ježiš Kristus celým zmyslom Vianoc; a predsa v našom modernom svete sviatok nazývaný „Vianoce“ znamená pre rôznych ľudí rôzne veci. Pre niektorých je to len zámienka na dávanie a prijímanie darčiekov bez akéhokoľvek hlbšieho významu. Pre iných je vianočné obdobie predovšetkým príležitosťou zarobiť na záplave nákupov darčiekov. A áno, medzi nami sú aj takí, pre ktorých sú Vianoce smutným časom — rodičia, ktorí si nemôžu dovoliť žiadne darčeky pre svoje deti, deti, ktoré nemajú rodičov, osamelí ľudia pripútaní k domovu, ktorým nikto neprinesie ani slovo vianočnej radosti. Všetci o týchto veciach vieme. Sú to skutočnosti života.

Vianoce, tak ako zvyšok života, sú do veľkej miery tým, čo z nich urobíme; a priatelia, v našom modernom svete existujú zlé sily, ktoré sa naučili využívať sviatočné obdobie na to, aby nám škodili. Stalo sa to už predtým, mnohokrát. Tí, ktorí nám neprajú, vedia, že počas sviatočného obdobia sa vždy môžu spoľahnúť na našu zaujatosť inými vecami a zraniteľnosť.

Proti nám sa to začalo využívať už v roku 1913. V tom roku Kongres Spojených štátov údajne prijal zákon, ktorým vznikol FEDERÁLNY REZERVNÝ SYSTÉM. Proti tomuto protiústavnému systému centrálného bankovníctva v súkromnom vlastníctve existoval silný odpor, ale na tom nezáležalo. Tí, ktorí ho chceli, jednoducho počkali až tesne pred Vianocami. Väčšina členov Kongresu odišla domov, vrátane väčšiny odporcov tohto plánu v Kongrese. Široká verejnosť v tej chvíli o nejasnej finančnej legislatíve ani nevedela, ani sa o ňu nezaujímal. Všetci boli príliš zaneprázdnení myšlienkami na Santa Clausa, večierky a nadchádzajúcu vianočnú večeru. A tak ako svoj vianočný dar Amerike v roku 1913 malá skupina mužov — menej než zákonné kvórum v Kongrese — potajomky presadila zákon o Federálnom rezervnom systéme! Odvtedy hospodárstvo Spojených štátov nepretržite trpí následkami tohto vianočného činu zrady.

Aj vo vojenských záležitostiach je vianočné sviatočné obdobie vždy nebezpečným časom. Práve vtedy najpravdepodobnejšie poľavíme v ostražitosti a staneme sa zraniteľnými voči prekvapivému útoku. Dňa 6. decembra 1941 sa tisíce amerických príslušníkov ozbrojených síl zúčastnili predvianočných večierkov v Honolulu na Havaji a v jeho okolí. Všetko bolo pokojné a život bol dobrý. Neboli vyhlásené žiadne vojenské poplachy a všade vládol pokoj. Veď už boli takmer Vianoce. No nasledujúce ráno, v nedeľu 7. decembra 1941, viac než 2 000 z týchto vojakov prišlo o život. Od toho dňa je názov „Pearl Harbor“ navždy vypálený do mysle každého Američana.

Áno, priatelia, tak to bolo v minulosti znova a znova a tak to bolo opäť aj počas sviatočného obdobia roku 1981. Tentoraz sme obzvlášť zraniteľní, pretože k nášmu obvyklému sviatočnému zaujatiu pribudli rastúce hospodárske starosti. Počas tohto sviatočného obdobia, priatelia, sa rozbehla nie jedna, ale tri veľké krízy. Všetky tri pomáhajú posunúť svet o krok bližšie k PRVEJ JADROVEJ VOJNE.

Moje tri osobitné témy pre tento AUDIO LIST sú:

Téma č. 1 — VIANOČNÉ KRÍZY PRE PRVÚ JADROVÚ VOJNU

Téma č. 2 — DRUHÉ ZLYHANIE AMERICKÉHO RAKETOPLÁNU

Téma č. 3 — NOVÝ ŠKANDÁL OKOLO MIZNÚCEHO AMERICKÉHO ZLATA

Téma č. 1 — Počas sviatočného obdobia roku 1981, približne od Dňa vďakyvzdania až doteraz, nás obliehali tri veľké krízy. Najprv tu boli všetky tie príbehy o údajných líbyjských „nájomných vrahoch“, odhodlaných zavraždiť najvyšších predstaviteľov vlády Spojených štátov; po druhé prišiel vojenský zásah v Poľsku; a po tretie, hneď ako sa pohľady sveta upreli na Poľsko, prišla nezákonná izraelská anexia sýrskych Golanských výšin.

Na povrchu sa tieto tri krízy môžu zdať nesúvisiace; no všetky spolu úzko súvisia, priatelia, a nie sú tým, čím sa javia. Každá je dôsledkom zložitého tajného vojnového plánu spoločnej vojenskej junty Spojených štátov a Izraela!

Už od skorej jari tohto roku 1981 podávam správy o tomto vojnovom pláne. Je výtvorom amerických bolševikov a ich sionistických spojencov v Izraeli. Stručne povedané, plánom je pohltiť svet vo víriacom kotle kríz tak široko rozšírených, že nebude možné zabrániť jadrovej vojne.

Konflikty sa majú postupne stupňovať, až kým nedozreje čas. Potom sa proti Rusku spustí americký prvý jadrový úder. Jadrová vojna vypukne takým spôsobom, aby sa zdala náhodná. Americké jadrové sily si neuvedomia, že vypaľujú prvé výstrely jadrovej vojny. Namiesto toho dostanú falošné informácie, ktoré spustia úplnú odvetu proti neexistujúcemu ruskému útoku! V predchádzajúcich správach AUDIO LISTOV som o tom všetkom uviedol mnoho podrobností.

Plánovaný predvoj totálnej jadrovej vojny zahŕňa vojnu na Blízkom východe. V spoločnom vojnovom pláne amerických bolševikov a izraelských vojenských plánovačov je vojna na Blízkom východe zodpovednosťou Izraela. V AUDIO LISTE č. 68 som upozornil na to, ako sa tým Izrael stáva okom rastúceho hurikánu násilia.

Búrka kríz sa naďalej rozširuje smerom von. V blízkosti Izraela je najvyššou prioritou urobiť všetko možné na zničenie takzvaných mierových dohôd z Camp Davidu. Preto bola 6. októbra zavraždená entita známa ako egyptský prezident Sadat. Rovnako boli dohody z Camp Davidu skutočným terčom anexie Golanských výšin. K tomu sa neskôr vrátim.

Ak sa posunieme ďalej od Izraela, vír problémov už pohltí Líbyu na západe a Poľsko na severe. Čoskoro uvidíme nové vzplanutia veľkých problémov na východ od Izraela v Iráne a na juh od Izraela v Saudskej Arábii.

LÍBYA — KRÍZA č. 1

Prvou z troch vianočných kríz, ktorá prepukla, bola kríza okolo Líbye. Prvé skúšobné balóniky o možných líbyjských vražedných tímoch sa v skutočnosti vypustili už začiatkom novembra; no až približne okolo Dňa vďakyvzdania, na začiatku sviatočného obdobia v Amerike, sa Líbya náhle stala

hlavnou témou amerického spravodajstva. Začiatkom decembra nám hovorili, že v Spojených štátoch sa údajne nachádza skupina troch až šiestich „nájomných vrahov“. Tvrdilo sa, že majú na muške prezidenta a niekoľkých ďalších najvyšších vládnych predstaviteľov. Povedali nám, že hrozba má byť najväčšia až do Vianoc, a okázalo sa predvážalo zvýšenie bezpečnostných opatrení pre možné terče.

Doteraz sa údajná líbyjská hrozba atentátu neuskutočnila; no priatelia, to neznamená, že líbyjská kríza sa skončila. V mojom poslednom AUDIO LISTE č. 69 som informoval, že líbyjský plukovník Kaddáfí môže byť naprogramovaný, aby sa správal ako šialenec. Presne to sa práve teraz deje. V nasledujúcich dňoch budete o líbyjskej kríze počuť viac. Keď sa tak stane, nestrácajte zo zreteľa podstatu. Kaddáfí sa vraj chce Spojeným štátom pomstiť. Chce pomstu za dve líbyjské prúdové lietadlá, ktoré boli zostrelené minulý august, údajne lietadlami z obrovskej lietadlovej lode USS Nimitz.

Priatelia, ovládané veľké médiá nám všetkým podávajú rafinovanú dávku psychologického podmienovania. Navonok nám akoby hovorili: Dávajte si pozor na možný atentát na najvyšších amerických predstaviteľov; no na podvedomej úrovni nám podsúvajú ďalšie zásadné myšlienky. Jedna z nich je: Dávajte si pozor na nejakú líbyjskú pomstu za epizódu s Nimitzom z minulého augusta. S pomstou ako zámienkou môže byť líbyjský Kaddáfí naprogramovaný urobiť takmer čokoľvek, a nech to bude čokoľvek, bude to veľké a pomôže nás to posunúť bližšie k jadrovej vojne.

Keď vyslovujem tieto slová, Líbya bola v myšliach väčšiny Američanov zatlačená do úzadia. Líbyjská kríza ešte nedobehla do konca, no zatienila ju zdanlivo väčšia kríza — vojenský zásah v Poľsku.

POĽSKO — KRÍZA č. 2

Už tri roky sa starí bolševici z Ruska, ktorí teraz ovládajú americkú vojenskú politiku, pokúšajú vyvolať revolúciu v Poľsku. Najprv sa o to pokúsili podvracaním rímskokatolíckej cirkvi. V AUDIO LISTE č. 37 v auguste 1978 som varoval, že vo Vatikáne čoskoro nastanú otrasy. Chystal sa pokus nasmerovať politiku katolíckej cirkvi silno proti Rusku. Sotva o mesiac neskôr novozvolený pápež Ján Pavol I. nečakane zomrel. Bol zavraždený, ako som informoval v AUDIO LISTE č. 39. Jeho nástupca, ktorý sa stal známym ako pápež Ján Pavol II., bol prvým netalianskym pápežom za 455 rokov a pochádzal z nepokojného Poľska. Bolševici vo Vatikáne, ktorí zorganizovali jeho zvolenie, chceli iba jeho potenciálne protiruský obraz, nie samotného muža; a tak aj on bol odstránený otrávením a 21. novembra 1978 nahradený „dvojníkom“. Nový „pápež-herce“ potom začal vydávať nepretržitý prúd ostrých vyhlásení proti údajnému ruskému útlaku Poľska.

V januári 1979 som informoval, že plán amerických bolševikov využiť svoju moc vo Vatikáne rýchlo napreduje. V tom mesiaci som v AUDIO LISTE č. 42 uviedol podrobnosti bolševického plánu rozpútať v Poľsku to, čo sa malo stať známym ako „pápežova revolúcia“. Kľúčom k tomuto plánu mala byť návšteva pápeža-herca v Poľsku nasledujúci máj. Emocionálne veľmi silné 900. výročie mučeníckej smrti svätého Stanislava sa malo využiť ako dokonalá príležitosť na rozpútanie revolúcie. Ruské a poľské úrady dokázali takmer na poslednú chvíľu zabrániť plánu pápežovej revolúcie. Ruská spravodajská služba dokázala nahradiť bolševického pápeža-herca vlastným „dvojníkom“. Vatikán okamžite súhlasil s odložením pápežovej cesty o jeden mesiac. Tým sa odstránila emocionálne vypätá atmosféra pôvodného termínu a cesta prebehla bez problémov.

Keď boli ich vatikánske intrigy na čas zmarené, bolševickí plánovači tu v Amerike sa vydali inou cestou. Ich agenti v Poľsku začali agitovať za nezávislé odbory, ktoré sa mali nazývať SOLIDARITA. Za starých čias, keď samotní bolševici ovládali Rusko aj Poľsko, by nezávislé odbory boli nemysliteľné; no veci sa zmenili a v Rusku aj v Poľsku sa stále menia. Poľská vláda udelila Solidarite povolenie v auguste 1980. Bolševici tu v Amerike dúfali, že už samotná požiadavka na povolenie odborov povedie ku konfrontácii s poľskou vládou. Keď sa to nestalo, Solidarita začala neúnavný sled požiadaviek,

štrajkov a ďalších požiadaviek bez prestávky.

Už pred viac než rokom som varoval, že Solidarita má iba jeden cieľ; a tým cieľom, na rozdiel od tvrdení, nebolo slúžiť radovým členom Solidarity, ale využiť ich. Solidarita vznikla s cieľom neustále zhoršovať podmienky v Poľsku, až kým nevznikne nevyhnutná konfrontácia s vládou. Tento mesiac k nej napokon došlo.

Dňa 12. decembra riadiaca rada Solidarity vyzvala na celoštátne referendum do 15. januára. V podstate malo rozhodnúť o tom, či súčasná poľská vláda vôbec smie pokračovať; a vodca Solidarity Lech Wałęsa bol citovaný slovami: „Teraz som za konfrontáciu s vládou.“ Solidarita v podstate vyzvala vládu, aby buď tvrdo zasiahla, alebo prestala existovať. Sotva o 24 hodín neskôr bol v Poľsku vyhlásený výnimočný stav.

Tu v Spojených štátoch správy a oficiálne vyhlásenia vykresľujú poľskú situáciu čo najhoršie, hoci sa práve teraz v skutočnosti upokojuje.

Zveličovanie a dramatizácia — porovnanie Poľska a Libanonu

V dôležitých ohľadoch, priatelia, mi súčasná situácia v Poľsku pripomína to, čo sa stalo v Libanone v roku 1958. Ako si možno spomínate, vtedy vypukli nepokoje, ktoré zdanlivo ohrozovali tamojšiu prozápadnú vládu. Prezident Eisenhower napokon na vrchole krízy vyslal príslušníkov námornej pechoty Spojených štátov. Libanonská kríza roku 1958 bola tu v Amerike veľkou správou. Tunajšie spravodajstvo vyvolávalo dojem veľkej krízy s rozsiahlym násilím a so samotným osudom Libanonu na vážkach. V Libanone bol vyhlásený výnimočný stav, rovnako ako pred dvoma týždňami v Poľsku; a tak ako dnes Poľsko, aj Libanon mal v roku 1958 zákaz vychádzania od súmraku do úsvitu.

Na základe správ veľkých médií tu väčšina Američanov nadobudla presvedčenie, že libanonská kríza roku 1958 bola prakticky vládou teroru; no priatelia, tento dojem bol ďaleko od pravdy. Bol výsledkom zámernej prehnanej dramatizácie zo strany médií. Áno, istá kríza existovala, to bola pravda, no zrnko pravdy sa takmer stratilo medzi zastrašovacími taktikami a správami ovládaných veľkých médií tu v Spojených štátoch. Myslím si, že stojí za to venovať niekoľko chvíľ opisu toho, čo sa v Libanone v roku 1958 skutočne stalo a ako americké médiá o tom všetkom vytvorili falošný obraz, pretože dnes dochádza k rovnakému zveličovaniu v správach o Poľsku; a ak na to my Američania naletíme, budeme zatiahnutí o krok bližšie k PRVEJ JADROVEJ VOJNE.

Moja vlastná účasť na libanonskej kríze roku 1958 sa začala krátko predtým, než vypukli akékoľvek boje. Vtedy som tu vo Washingtone vykonával súkromnú právnickú prax, ale do spravodajskej práce som sa zapojil už mnoho rokov predtým. Z času na čas ma požiadali, aby som vykonal spravodajské úlohy a využil pritom svoje civilné postavenie ako krytie.

Libanonská kríza bola jedným z takých prípadov. Kontaktoval ma operatívca CIA a povedal mi, že v Libanone sa schyluje ku kríze. Oboznámil ma so situáciou v rozsahu, v akom ju dokázal poskladať. Existovali náznaky, že by mohla vypuknúť plnohodnotná občianska vojna. Vláda Spojených štátov tomu chcela zabrániť čiastočne aj pre veľmi veľké investície amerických obchodných a bankových záujmov v Libanone. Operatívca sa obrátil na mňa, pretože som Libanon poznal. Už som tam predtým bol.

Mojou úlohou bolo ísť tam a nájsť nejaký spôsob, ako krízu zmierniť. Kým som tam prišiel, napätie medzi dvoma súperiacimi libanonskými frakciami rástlo. Ich základný spor sa týkal vtedajšieho egyptského prezidenta Násira. Násir chcel, aby sa arabský svet zjednotil a zbavil všetkých pozostatkov západného kolonializmu. Preto sa obrátil o pomoc na východ, na Rusko. Násirove výzvy arabským bratom boli veľmi silné. V Libanone to viedlo ku konfliktu medzi pronásirovskou frakciou a protinásirovskou skupinou, ktorá uprednostňovala existujúci stav. Bol to konflikt medzi menšinami.

Väčšina ľudí v Libanone sa aktívne nezapájala ani na jednej strane. Napriek tomu v sebe niesol zárodok skutočných problémov, ak by sa vymkol spod kontroly.

Konflikt pozostával prevažne z únosov, skutočných aj údajne sa odohrávajúcich; zo sabotážovania ciest olejom a klincami; a z hrozieb a protihrozieb vychádzajúcich zo starých rodinných sporov. Bolo tu aj niekoľko roztrúsených ostreľovačov a určité chýry o mučení, no nikdy sa nedokázalo, že k nemu došlo. Neodohrali sa žiadne veľké bitky. Skutočným problémom bola rastúca atmosféra strachu a nedôvery.

Libanon nikdy nemal stálu armádu významnej veľkosti. Preto vtedajší libanonský prezident Chamoun požiadal Spojené štáty o pomoc pri udržiavaní poriadku v Libanone. Prezident Eisenhower reagoval vyslaním námornej pechoty.

Kedže som už vtedy bol v Libanone, zišiel som na pláž pozorovať vylodenie. Vylodenie námornej pechoty sa uskutočnilo úplne bez odporu a celkom pokojne. V skutočnosti, keď sa príslušníci námornej pechoty brodili na breh, na pláži ich vítali mladí pouliční predavači ponúkajúci Coca-Colu; no pre verejnosť tu doma v Amerike boli takéto scény z televízneho a fotografického spravodajstva vystrihnuté. Namiesto toho sa situácia dramatizovala. Fotografi amerických spravodajských agentúr a televízne štáby prinútili skupiny mariňákov pózovať v dramatických hrozivých postojoch. Mierili zbraňami na imaginárnych nepriateľov a v niektorých prípadoch dokonca strieľali, aby vyhovel mediálnym štábom. Civilisti postávali na pláži a všetko sledovali po tom, ako ich vyhnali zo záberu kamier. Niektorí vytiahli fotoaparáty, aby si dianie odfotografovali, no stroho im oznámili, že ak urobia akékoľvek fotografie, fotoaparáty im skonfiškujú.

Býval som v klube AUB a jeden večer po tomto všetkom som tam večeral. Keď som si vychutnával kibbeh, všimol som si nezvyčajný rozhovor dvoch mužov pri vedľajšom stole. Jeden bol reportér Associated Press, druhý jeho redaktor — teda jeho šéf. Reportér napísal správu o situácii v Libanone a redaktor AP mu hovoril, ako ju chce zmeniť. Prechádzal ju riadok po riadku od začiatku do konca. Keď som počúval, bolo mi jasné, že reportérova pôvodná správa bola presná a pravdivá. Napríklad uvádzal, že jedinou hrozbou, s ktorou sa námorná pechota dovtedy stretla, bola hnačka, kým sa nenaučili nepiť tamojšiu vodu. Opisoval tiež, ako mariňáci trávajú veľa času na pláži opalovaním, čítaním románov a obzeraním krásnych dievčat v bikinách. A priatelia, presne tak to skutočne bolo. Videl som to na vlastné oči. No redaktor nebol spokojný s touto pravdivou správou. Namiesto toho reportéra poučoval, ako ju prepísať tak, aby použitím dramatických slov podala inú verziu. Vyškrtoval slová, odstraňoval vety, menil slová, vkladal frázy, prepisoval odseky. Kým skončil, prekrútil reporterovu správu na obraz násilia, mučenia a vojnovnej atmosféry, ktorá neexistovala.

Keď som videl a počul, ako vznikajú tieto mediálne skreslenia, pokračoval som vo svojej práci. Nakoniec sa libanonská kríza vyriešila veľmi jednoducho dolárovou diplomaciou. Rozdelením 15 miliónov dolárov medzi vodcov takzvaných bojujúcich frakcií vláda Spojených štátov konflikt uhasila. Ako mi po dosiahnutí dohody o urovnaní povedal jeden z vodcov frakcií, citujem: „Za ďalších 15 miliónov dolárov by som rozpútal ďalšiu vojnu.“

Keď som sa vrátil z Libanonu domov, s úžasom som sa dozvedel, že moji príbuzní a priatelia sa o mňa išli zblázniť od strachu. Nepoznali podrobnosti mojej cesty, ale vedeli, že som z nejakého dôvodu odišiel do Libanonu, a báli sa o môj život. Keď som si prečítal novinové výstrižky, ktoré mi odložili, pochopil som prečo. Médiá skutočne vytvorili úplne falošný obraz libanonskej situácie. Veľké americké médiá zámerne skresľovali svoje správy, dokonca vyslovene klamali, aby ich prehnané zdramatizovali.

Priatelia, presne to isté sa deje práve teraz v tunajších amerických správach o situácii v Poľsku. Ovládané veľké médiá, ktoré úzko spolupracujú s našou boľševickou vládou, sa ako supy vrhajú na každý útržok negatívnych správ — na každý škaredý chýr, ktorý dokážu vyhrabať, na každé

nepotvrdené vyhlásenie, špekuláciu a vyslovené klamstvá tunajších bolševikov — a to všetko preto, aby tu v Amerike vyvolali dojem extrémnej krízy a neľudského útlaku v Poľsku. Americkí bolševici sa snažia vyprovokovať Rusko k invázii do Poľska. Medzitým sú takí frustrovaní, že sa nás snažia presvedčiť, že výnimočný stav máme považovať za to isté ako ruskú inváziu. Viete si to predstaviť?

Tvrde reči Reaganovej entity situáciu zhoršujú a desia nebolševických vládnych predstaviteľov tu vo Washingtone; a večer čo večer v správach počúvame monotónny rytmus: Poľsko, Rusko, Poľsko, Rusko, Poľsko, Rusko. Vymývajú nám mozgy pre vojnu, priatelia; a tak ako pri každom vymývaní mozgov, na faktoch nezáleží. Počíta sa iba účinok a vnímanie!

To všetko neznamená, že situácia v Poľsku nie je vážna alebo že tam neexistuje kríza. Samozrejme, kríza tam je. Keď boli pred viac než rokom v Poľsku vytvorené takzvané odbory Solidarita, informoval som, že ich jediným cieľom je privodiť takúto krízu; a tunajší bolševici, ktorí pomáhali vytvoriť Solidaritu v Poľsku, využívajú krízu na ďalšiu prípravu pôdy pre termonukleárnu vojnu proti Rusku.

Zdá sa, že súčasná situácia v Poľsku sa nateraz zastavila tesne pred otvorenou revolúciou; no revolúcia je nevyhnutná na vyvolanie ruského zásahu, ktorý sa zasa stane jednou zo zámienok pre nadchádzajúcu vojnu. A tak tunajší bolševici opäť pracujú vo Vatikáne a teraz ho ovládajú! Ak americkí bolševici presadia svoje, v Poľsku sa črtá nová verzia plánu pápežovej revolúcie. Už teraz sa pápež a Poľsko denne spájajú v správach.

ANEXIA GOLANSKÝCH VÝŠIN — KRÍZA č. 3

Správa o výnimočnom stave v Poľsku sa dostala na Západ skoro ráno v nedeľu 13. decembra. Hneď na druhý deň Beginova vláda v Izraeli spustila tretiu vianočnú krízu. V ten deň izraelská vláda oznámila svoje prekvapivé rozhodnutie anektovať Golanské výšiny.

Golanské výšiny ležia pozdĺž severovýchodného rohu izraelskej hranice so Sýriou a sú sýrskym územím. Od vojny roku 1967 ich okupujú izraelské jednotky a v novšom období aj izraelské civilné osady, no podľa všetkých pravidiel medzinárodného práva oblasť Golanských výšin patrí Sýrii. Ako vždy, Beginova vláda obhajovala svoje činy arogantným presvedčením o vlastnej pravde, pričom sa vysmievala zásade vlády práva!

Po celom svete nasledovalo všeobecné odsúdenie Izraela a aj v samotnom Izraeli zaznievala ostrá kritika.

Potom 18. decembra Spojené štáty oznámili, že pozastavujú, citujem, „na neurčito“ údajne novú dohodu o strategickej spolupráci s Izraelom. Izrael v reakcii novú dohodu s Amerikou úplne zrušil. Na základe vzájomnej dohody za zatvorenými dverami Spojené štáty a Izrael navonok predstierajú odstup. Má to Izraelu uvoľniť ruky, aby neskôr mohol konať bez obmedzení.

Začiatkom tohto týždňa bývalý izraelský premiér Rabin zhrnul situáciu slovami, citujem:

„Anexia Golanských výšin je začiatkom konca Camp Davidu.“

Rabin odstúpil z funkcie premiéra 7. apríla 1977, pretože nechcel mať nič spoločné s vojnovými plánmi, ktoré sa vtedy pripravovali.

Spoločný vojnový plán amerických bolševikov a sionistov v Izraeli stále pokračuje podľa plánu, priatelia. Ich cieľom je vypuknutie vojny na Blízkom východe pred koncom leta 1982! Odtiaľ plánujú konflikt krok za krokom stupňovať, zatiaľ čo ďalšie krízy sa budú naďalej množiť po celom svete. Potom to môže trvať ešte mnoho mesiacov, ale sú presvedčení, že dosiahnu svoj konečný cieľ — termonukleárnu vojnu Spojených štátov proti Rusku. O tom, priatelia, sú v skutočnosti vianočné krízy

tohto sviatočného obdobia.

Téma č. 2 — Keď som začiatkom minulého mesiaca, 8. novembra, nahrával AUDIO LIST® č. 69, Amerika čakala na štart druhej misie raketoplánu. NASA verejnosti hovorila, že sa plánuje misia trvajúca päť a pol dňa; no ja som informoval, že skutočným plánom je skrátenejší let. Jednou z možností, o ktorej sa stále uvažovalo, bol plán prerušeného štartu, ktorý som prvýkrát odhalil o päť mesiacov skôr v AUDIO LISTE č. 65; no v mojich komentároch NA POSLEDNÚ CHVÍĽU minulý mesiac som informoval, že sa objavil aj ďalší plán pozostávajúci zo skrátenej orbitálnej misie. O štyri dni neskôr, krátko po 10. hodine ráno 12. novembra, sa z Cape Canaveralu na Floride uskutočnil druhý štart raketoplánu a v to popoludnie, iba sedem hodín po štarte, bolo oznámené, že let sa skrúti. Tajný plán skrátenej misie bol v chode. Ako zámienku NASA predstierala, že za to môže chybný palivový článok.

Priatelja, skrátenejšia misia raketoplánu minulý mesiac bola dedičstvom totálnej katastrofy, ktorá pohltila prvý let raketoplánu minulý apríl. Minulý apríl a znovu minulý mesiac sme nevideli ani nepočuli žiadnu časť skutočného letu raketoplánu okrem štartu z Floridy. Katastrofa raketoplánu Columbia minulý apríl bola taká zdrvujúca a jej zakrývanie zo strany NASA také prepracované, že som tejto téme venoval celý AUDIO LIST č. 64. Rovnaké divadelné techniky, ktoré sa použili na oklamanie verejnosti minulý apríl, sa použili aj minulý mesiac, takže to všetko nebudem znova rozoberať, no chcem, aby ste vedeli, o čo sa vojenský tím raketoplánu minulý mesiac pokúsil a ako to dopadlo.

Minulý apríl sme sledovali štart raketoplánu „Columbia“ z Floridy — no v Kalifornii pristál iný raketoplán, nazývaný „Enterprise“. Enterprise bol na účely podvodu preoznačený na Columbiu.

Enterprise bol veľmi osobitný raketoplán, odlišný od Columbie alebo od ďalších troch raketoplánov, ktoré tajne existujú. Enterprise bol cvičný raketoplán s nákladovým priestorom zaplneným nádržami raketového paliva. Pri vypustení z hornej časti lietajúceho Boeingu 747 dokázal Enterprise vykonávať krátke suborbitálne lety do vesmíru, no pre svoje palivové nádrže nemohol v nákladovom priestore niesť žiadny náklad.

Po tajnej katastrofe raketoplánu minulý apríl vojenská plánovačka raketoplánu poslala „Enterprise“ na Floridu, ako som podrobne opísal v AUDIO LISTE č. 65. Pôvodne sa iba snažili získať čas. No čas rýchlo plynie, pretože americkí bolševici majú zrýchlený harmonogram na vyvolanie vojny! Medzi vojenskými plánovačkami raketoplánu vypukli spory o pôvodný plán premárniť štart len preto, aby sa zachovalo zdanie. Napokon zosnovali plán použiť minulý mesiac samotný Enterprise na vojenskú misiu.

V AUDIO LISTE č. 69 som informoval, že predstieraný počítačový problém bude dôležitým faktorom v zámerne skrátenej druhej lete raketoplánu. A skutočne, večer pred štartom sa na Cape Canaveral náhle rozprúdila činnosť. Údajne sa modul na spracovanie údajov na palube raketoplánu — teda časť jeho počítačového systému — správal nesprávne. Povedali nám, že náhradný diel priviezli lietadlom, a videli sme pracovníkov ponáhľajúcich sa niečo nainštalovať na palubu raketoplánu. Všetko sa odohrávalo doslova na poslednú chvíľu, tesne predtým, ako sa veľké vonkajšie nádrže začali plniť raketovým palivom.

Priatelja, ten náhlivý ruch na rampe 39-A večer 11. novembra neslúžil na naloženie počítačového modulu, ako nám hovorili. Namiesto toho bolo do zadnej paluby priestoru posádky nainštalované osobitné fotografické prieskumné zariadenie. Bolo usporiadané tak, aby sledovalo okolie cez dve horné okná. Enterprise nemohol v nákladovom priestore niesť špiónážnu družicu, ako som už spomenul, a preto sa na špiónážnu družicu premenil samotný Enterprise. Provizórna špiónážna aparátúra nainštalovaná na zadnej palube priestoru posádky nebola taká dobrá ako aparátúra bežnej špiónážnej družice, no tunajší vojenská plánovačka sú zúfalí.

Čoskoro uplynú štyri roky odvtedy, čo Rusko dokončilo zničenie všetkých amerických špionážnych družíc svojou flotilou družíc-zabijakov. Vojenský tím raketoplánu dúfal, že minulý mesiac využije „prekvapenie“, aby získal aspoň trochu prieskumných údajov nad Ruskom. Dúfalo sa, že Rusi budú Enterprise považovať za neškodný, pretože v nákladovom priestore nemohol nič niesť. NASA tiež urobila všetko, čo mohla, aby Rusov presvedčila, že minulý mesiac sa použije neohrozujúca obežná dráha. Napokon ráno 12. novembra posunuli čas štartu približne o dve a pol hodiny. Malo to akýmkolvek ruským interceptorom Cosmos sťažiť úpravu obežných dráh na útok proti Enterprise.

Tento posledný bod, priatelia, odráža smrteľne nebezpečnú spravodajskú chybu tímu vojenských plánovačov raketoplánu Spojených štátov. Vedia o ruských orbitálnych interceptoroch Cosmos, o družiciach-zabijakoch. Vedia aj o kozmosférach prvej generácie, ruských levitujúcich zbraňových platformách. Obe boli prvýkrát nasadené približne pred štyrmi rokmi. Americkí plánovači vedia, že raketoplán dokáže kozmosféry prvej generácie predbehnúť, a preto veria, že orbitálne interceptory Cosmos sú hlavnou hrozbou pre raketoplán.

Čo doteraz nevedia, je to, že Rusko má teraz malú flotilu čiastočne experimentálnych kozmosfér druhej generácie. Minulý apríl ich bolo v prevádzke sedem. Teraz ich je najmenej osem. Tieto nové kozmosféry, nazývané „Super Heavies“ alebo „Jumbos“, dokážu náš raketoplán predbehnúť a prekonávajú ho aj nosnosťou. Rusi minulý apríl poskytli NASA veľmi veľkolepý náznak ich existencie, ako som podrobne uviedol v AUDIO LISTE č. 64.

V americkej spravodajskej komunite sú ľudia, ktorí si správne vyložili, čo sa stalo, no tunajší bolševici ovládajúci americký vojenský vesmírny program tomu odmietajú veriť. Útržky spravodajských informácií o nových ruských kozmosférach Jumbo odbíjajú vysvetleniami, a tým si zaručujú vlastné zlyhanie.

Keď minulý mesiac z Floridy odštartoval „Enterprise“, preoznačený na Columbiu, na palube neboli žiadni ľudskí piloti. Bola to samovražedná misia. Enterprise sledoval úhybnú, zakrivenú štartovú dráhu, tak ako Columbia minulý apríl. Zamieril ďaleko na sever k takmer polárnej obežnej dráhe. Pri prelete nad Ruskom mal byť Enterprise obrátený hore nohami, so špionážnou kamerou hľadiacou nadol cez okná priestoru posádky. Päť kozmosfér Jumbo bolo pripravených a držalo s raketoplánom krok, keď stúpал na obežnú dráhu; no keď Moskve oznámili, aký kurz sleduje, dostali rozkaz nestrieľať. Namiesto toho boli uvedené do pohotovosti ruské sily protiraketovej obrany. Rusi vedia, že prichádza vojna, a rozhodli sa využiť približovanie raketoplánu ako skúšobné cvičenie.

Takmer pred dvoma rokmi som informoval, že Rusko sa pripravuje nasadiť nový systém obrany proti balistickým raketám. Je založený na zbraniach s lúčom nabitých častíc, strieľajúcich z upravených nadzvukových dopravných prúdových lietadiel TU-144. Dňa 12. novembra bola do vzduchu urýchlene vyslaná letka TU-144, aby Enterprise zachytila a zostrelila. Kozmosféry Jumbo naďalej sledovali raketoplán z diaľky ako záloha, keby TU-144 zlyhali — no tie nezlyhali. Enterprise sa zo severu prehnan smerom nadol ponad strategický Kolský polostrov. Keď prelietaval nad Bielym morom, veľké prúdové lietadlá začali strieľať nahor svojimi lúčovými zbraňami na raketoplán vysoko nad nimi. Tretí lúčový zásah prerazil stred raketoplánu, ktorý sa rozlomil na polovicu tesne za priestorom posádky a rozpadol sa.

Tu v Spojených štátoch NASA pokračovala vo svojich vesmírnych filmoch vyrobených pre televíziu a sledovala vopred naplánovaný scenár skrátenej misie. Už do hodiny po štarte vedela, že Enterprise bol zničený. Keďže sa minulý apríl dozvedela o ruských plánoch vytvoriť medzinárodný incident pomocou havarovaného raketoplánu, chcela let v očiach sveta rýchlo ukončiť.

Pristátie raketoplánu na leteckej základni Edwards v Kalifornii 14. novembra bolo opakovaním predstavenia, ktoré sme videli minulý apríl. A keď hovorím „opakovaním“, priatelia, myslím to doslova. Tie diaľkové teleobjektívové zábery raketoplánu znášajúceho sa zo stratosféry boli tie isté, ktoré sme videli minulý apríl. NASA len poskytla televíznym sieťam videozáznamy vzdialených scén z minulého apríla a pridala k nim nový komentár. Jedinou časťou pristátia, ktorá minulý mesiac prebiehala naživo, bola záverečná fáza viditeľná zo zeme. Raketoplán, ktorý sme videli pristáť, priatelia, bol jedným z tajných nových raketoplánov z White Sands. Vynieslo ho do vzduchu nosné lietadlo 747, dvojica pomocných rakiet na tuhé palivo mu dodala nevelkú rýchlosť a výšku a potom sa zniesol nadol na potešenie davu.

NASA momentálne tvrdí, že plánuje tretí let raketoplánu na marec 1982, teda už o tri mesiace. A priatelia, tentoraz sa štart možno skutočne uskutoční načas alebo približne načas. Nepríjemná dilema, čo urobiť s Enterprise, je už vyriešená.

Teraz je na Cape Canaverele nový raketoplán, tretí, ktorý sme videli s menom „Columbia“. Jeho nákladový priestor čaká na nový tajný vojenský náklad. Priatelia, tento raketoplán bol upravený. Je vyzbrojený na boj vo vesmíre, no tunajší bolševickí vojenský plánovači odmietajú pochopiť, proti čomu v skutočnosti stoja — a tak sa na Cape Canaverele práve rodí ďalšia tragédia!

Téma č. 3 — Už osem rokov tu americké mocenské kruhy udržiavajú v našej údajne slobodnej tlači informačné embargo na zakrývaný ZLATÝ ŠKANDÁL VO FORT KNOX, no mimo Spojených štátov sa opäť dvíha novinársky záujem o to, čo sa stalo s naším zlatom. Na rozdiel od ovládaných veľkých amerických médií sa niektorí zahraniční reportéri opäť začali pýtať a niektorým z nich sa nepáčia odpovede, ktoré dostávajú od Ministerstva financií Spojených štátov.

Začiatkom tohto mesiaca, vo vydaní z 15. decembra 1981, celoštátne distribuovaný bulvárny týždenník The Globe uverejnil titulný príbeh o našom zmiznutom zlate. Výstižne ho nazval „Z FORT KNOX ZMIZLO ZLATO ZA 66 MILIÁRD DOLÁROV“.

The Globe sa objavuje v novinových stánkoch, supermarketoch a drogériách po celých Spojených štátoch, no jeho redakčné riadenie leží mimo amerického informačného embarga, v Kanade. A len pred dvoma týždňami, v nedeľu 13. decembra, vyšiel v Anglicku v londýnskom The Sunday Express ešte ostrejší článok. Mal názov: „SPOJENÉ ŠTÁTY VYŠETRUJÚ LÚPEŽ VO FORT KNOX.“ Článok, ktorý napísal korešpondent David Markham, sa začína takto, citujem:

„Americká komisia pre zlato vo Washingtone začne tento týždeň skúmať dokumenty ministerstva financií, aby rozhodla, či bolo z Fort Knox, najväčšieho a najlepšie chráneného skladu zlatých prútov na svete, ukradnutých 7 000 ton zlata, dosť na naplnenie 300 nákladných vozidiel.“

Článok potom sumarizuje základné obvinenia, ktoré som vzniesol spolu so svojím priateľom pánom Edwardom Durellom, a spomína, že ministerstvo financií sa snaží naše obvinenia vyvrátiť poskytnutím určitých dokumentov komisii pre zlato. Článok sa potom sústreďuje na otázku chýbajúcich 165 miliónov uncí zlata z Fort Knox, o ktorých som informoval na jar tohto roku. Ak si spomínate, minulú jar som vyzval všetkých svojich poslucháčov, aby poslali prezidentovi Reaganovi — entite — správy Mailgram a žiadali okamžité prešetrenie. Podľa do očí bijúcich rozporov medzi dokumentmi samotného ministerstva financií toto ohromujúce množstvo zlata zmizlo bez stopy v rokoch 1961 až 1971.

Tí z vás, ktorí minulú jar urobili, o čo som požiadal, dostali vlastný dôkaz, že táto administratíva, tak ako tie pred ňou, zlatý škandál zametá pod koberec. Naďalej ho zakrýva a odpovede, ktoré ste dostali, neodpovedali na otázku chýbajúcich 165 miliónov uncí zlata z Fort Knox.

Článok v londýnskom Sunday Express, ktorý som pred chvíľou spomenul, sa zameriaval na toto ohromné množstvo zmiznutého zlata. Požiadali ministerstvo financií o vysvetlenie a teraz počúvajte neuveriteľnú odpoveď, ktorú dostali. Znovu citujem z článku:

„Na ministerstve financií vo Washingtone Jerry Nisenson, zástupca riaditeľa činností na trhu so zlatom, povedal: „Vyšetřili sme tvrdenia Dr. Betera a jeho podporovateľov a tvrdíme, že zlato nebolo ukradnuté. Nič sa nezakrýva. Nesprávne si vyložili naše účtovné knihy. Zlato sa rafinovalo na zlato vyššej kvality a tie unce jednoducho vyleteli hore komínom.““

Priatelia, ak niekto zhltne takéto vysvetlenie, potom sa vzdávam. Tristo (300) nákladných vozidiel zlata vyletelo hore komínom?? Ak áno, potom sa zo vzduchu muselo usadiť dosť zlatého prachu na pozlátenie New Yorku.

Ministerstvo financií Spojených štátov naďalej zakrýva to, čo by podľa článku londýnskeho Sunday Express, citujem, „predstavovalo najväčšiu krádež v dejinách zločinu“.

Priatelia, klamú, a pretože klamú, zlatý škandál vo Fort Knox odmieta zomrieť. Človek by si mohol myslieť, že sily stojace za vyplienením Fort Knox by za týchto okolností chceli na istý čas zostať v úzadí; no nie. Tí, ktorí ukradli zlato z Fort Knox, boli doteraz dosť mocní na to, aby to udržali v tajnosti. Sú takí arogantní, že veria, že ich nikdy nikto nezastaví, a tak teraz pridávajú k zločinu novú krádež zlata v štýle Fort Knox! Práve prebieha, keď vyslovujem tieto slová. Terčom je tentoraz Puncový úrad Ministerstva financií Spojených štátov v New Yorku. Newyorský puncový úrad je druhým najväčším depozitárom zlata ministerstva financií. Po úspešnom vykradnutí Fort Knox, ktoré je najväčším depozitárom, je na rade newyorský puncový úrad.

Koncom októbra sa v New Yorku krátko šírili chýry, že takzvaná Reaganova administratíva plánuje puncový úrad zatvoriť. Z tohto dôvodu sa podľa týchto chýrov tamojšie zlato možno odvezie do depozitára West Point proti prúdu rieky Hudson od New Yorku. Článok o tom vyšiel v New York Daily News z 27. októbra 1981. Predstavitelia ministerstva financií to všetko okamžite popreli s tým, že žiadne zásielky zlata z newyorského puncového úradu bezprostredne nehrozia. No ako zvyčajne, priatelia, klamali.

O 22. hodine v sobotu večer 7. novembra 1981 sa v newyorskom puncovom úrade začalo tajné stretnutie. Medzi prítomnými boli: Donna Popeová, riaditeľka mincovne; Dr. Alan Goldman, zástupca riaditeľa mincovne; James Edwards, vedúci depozitára West Point; zamestnanci newyorského puncového úradu a ďalší. Celá skupina zostala v puncovom úrade cez noc. Potom o 5. hodine ráno nasledujúcu nedeľu, 8. novembra, odišli. Sprevádzali prvú tajnú zásielku zlata z newyorského puncového úradu, „údajne“ smerujúcu do depozitára West Point. Zásielka pozostávala zo štyroch (4) nákladných vozidiel s celkovým nákladom 2,18 milióna uncí. Odvtedy takéto zásielky pokračujú. Každá zásielka odchádza uprostred noci v prísnom utajení. Každý v puncovom úrade, kto o zásielkach vie, bol zaviazaný mlčanlivosťou. Medzitým sa tamojšie zásoby zlata rýchlo vyčerpávajú — vždy po štyroch (4) návesových súpravách. Môžem informovať, že zásielky po štyroch nákladných vozidlách opustili newyorský puncový úrad 10. a 11. decembra. Ich spoločný súčet predstavoval 144 paliet po 80 prútoch, teda viac než 11 500 prútov s celkovým množstvom vyše štyri a pol milióna uncí. Podľa mojich najnovších informácií boli ďalšie zásielky po štyroch nákladných vozidlách naplánované na 17. a 20. decembra. Prebieha šialený zhon dokončiť všetky zásielky pred koncom roka! Zamestnancom newyorského puncového úradu, ktorí to všetko sledujú, sa ako zámienka predkladá, že sa to robí, citujem, „z bezpečnostných dôvodov“; no priatelia, to je smiešne.

Napriek bezpečnostným problémom puncového úradu, o ktorých som hovoril v minulosti, je zabezpečenie vo West Pointe oveľa horšie. Depozitár West Point nikdy nebol navrhnutý na bezpečné

uskladnenie zlatých prútov. Slúži predovšetkým na skladovanie jednocentových mincí. Nie je navrhnutý ako pevnosť, tak ako newyorský puncový úrad. Vo West Pointe nie je žiadny vysoko zabezpečený trezor na zlato. Nie sú tam železné brány, mreže ani vojenská stráž; a na rozdiel od newyorského puncového úradu, ktorý sa nachádza na dolnom Manhattane, je depozitár West Point izolovaný, úplne izolovaný. Mohlo by sa tam diať čokoľvek a nikto by o tom nevedel.

Podstata je táto, priatelia: zlato sa údajne tajne presúva na miesto bez primeraných skladovacích zariadení a s veľmi nízkou bezpečnosťou. Inými slovami, vytvárajú sa podmienky, aby sa dalo ľahko ukradnúť; a priatelia, už som dostal predbežné správy, že časť tohto zlata už začala smerovať aj na iné miesta než do depozitára West Point!

Medzitým sú hospodárske správy deň za dňom pochmurnejšie. Americké hospodárstvo, kedysi najsilnejšie na svete, sa rozpadá vo švíkoch. Americký dolár, kedysi rovnako dobrý ako zlato, sa scvrkáva priamo pred našimi očami. Ako predstieranú reakciu nám naši vodcovia neponúkajú nič iné než teórie, rétoriku, politické predvádzanie sa a pokrytectvo. Naďalej prekrývajú a zakrývajú základné príčiny našich hospodárskych problémov.

Doteraz sa takzvaná Reaganova administratíva previnila najmä tým, že skrývala predchádzajúce krádeže amerického zlata, no teraz svoju vinu ešte znásobuje. V newyorskom puncovom úrade sa rodí veľký nový škandál s krádežou zlata. Entita známa ako Ronald Reagan predstiera rozhorčenie nad údajným zlým zaobchádzaním s poľským ľudom, a pritom so svojím vlastným ľudom zle zaobchádza mnohými spôsobmi!

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz nastal čas na moje zhrnutie na poslednú chvíľu. Priatelia, vianočné krízy zahŕňajúce Líbyu, Poľsko a izraelskú anexiu sýrskych Golanských výšin nás posunuli o krok bližšie k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Vojnové prípravy pokračujú rýchlym tempom, zahŕňajú raketoplán a mnoho ďalších tajných udalostí. Udalosti sa zrýchľujú. Za týchto okolností mám niekoľko poznámok k budúcnosti svojej série spravodajských AUDIO LISTOV.

Ako viete, svoj AUDIO LIST som začal vydávať ako mesačnú správu na magnetofónovej kazete pred šiestimi a pol rokmi, v júni 1975. Takmer pred dvoma rokmi, vo februári 1980, moje nahrávané správy prerušil takmer smrteľný infarkt. Z Božej milosti som sa zotavil natolko, že som o štyri mesiace neskôr, v júni 1980, mohol obnoviť správy AUDIO LISTOV. Odvtedy sa moje zdravie naďalej zlepšovalo a dnes mám pocit, že je v podstate opäť normálne, a predsa ste si pravdepodobne všimli, že v týchto dňoch už nenahrávam AUDIO LIST skutočne každý mesiac. Nie je to preto, že by som toho nebol fyzicky schopný; je to preto, že udalosti za zatvorenými dverami opakovane dospievajú k výsledkom s oneskorením. Namiesto toho, aby som vám dal neúplnú správu, čakal som, aby som vám mohol podať celý príbeh; no teraz, keď sa čoraz viac približujeme k vojne, sa udalosti zrýchľujú.

Niektorí z vás ma požiadali, aby som správy vydával častejšie. Mnohí z vás tiež prejavili záujem o nejaký druh tlačenej správy a nemôžem ignorovať skutočnosť, že v dôsledku súčasnej recesie čoraz viac záujemcov cíti, že si už nemôžu dovoliť magnetofónovú kazetu. Súčasne aj nás tlačia neustále rastúce náklady v tejto ére stagflácie. Dôkladne som premýšľal, ako uspokojiť tieto vznikajúce potreby, a verím, že nastal čas na novú fázu môjho programu spravodajských AUDIO LISTOV.

V tejto novej fáze budú moje kazetové správy pokračovať menej často a pribudne k nim úplne nový tlačенý bulletin, ktorý bude vychádzať častejšie a bude lacnejší. Konkrétnejšie, toto navrhujem urobiť:

Po prvé — Moje základné kazetové správy AUDIO LISTOV budú pokračovať, ale menej často. Mojm súčasným plánom je nahráť AUDIO LIST č. 71 budúci mesiac, v januári 1982, a potom každý štvrtrok — teda každé tri mesiace. Pri nahrávaní každého AUDIO LISTU sa budem snažiť sústrediť na širšie súvislosti a zásadné nové spravodajské informácie.

Po druhé — Po prvýkrát teraz dúfam, že čoskoro začnem vydávať krátky tlačенý bulletin, ktorý bude známy ako „AUDIO LETTER UPDATE“. Dúfam, že tlačенú správu UPDATE budem vydávať každé dva týždne s výnimkou termínov, keď nahrávam kazetu, a dvoch sviatkov ročne — to znamená, že ročne vyjde 20 tlačенých čísel UPDATE. Môj tlačенý bulletin UPDATE bude presne tým, čo názov naznačuje — rýchlou aktualizáciou rýchlo sa odohrávajúcich udalostí za zatvorenými dverami.

Väčšina základných súvislostí, ktoré potrebujete na pochopenie nadchádzajúcich udalostí, už bola predstavená na mojich 70 kazetách AUDIO LISTOV a na niekoľkých kazetách AUDIO KNÍH. Keďže sa udalosti teraz zrýchľujú, môj tlačенý bulletin UPDATE vás bude odkazovať späť na tieto už dostupné informácie a na ich základe vás bude oboznamovať s najnovším vývojom.

Cena predplatného nového tlačeneho bulletinu UPDATE bude v súčasnosti v Spojených štátoch a Kanade nižšia než 10,00 dolára na tri mesiace. Budú tiež výrazne znížené ceny za viac výtlačkov ktoréhokoľvek čísla. Mnohí z vás mi povedali, že to chcete, aby ste mohli pomáhať šíriť pravdu medzi ďalších ľudí rýchlejšie.

Budete si môcť predplatiť ktorúkoľvek z troch možností:

- (1) Ak chcete, môžete si predplatiť iba moje kazety AUDIO LISTOV a po č. 71 ich dostávať štvrtročne;
- (2) Alebo si môžete predplatiť iba lacnejší tlačенý bulletin UPDATE a dostávať ho každé dva týždne so šiestimi (6) výnimkami počas roka;
- (3) Alebo si môžete predplatiť oboje, čo odporúčam, ak si to môžete dovoliť. Mimochodom, spoločná cena oboch predplatných — kazety a tlačeneho bulletinu UPDATE — bude približne rovnaká ako v minulosti cena samotných kaziet.

Pre tých, ktorí majú uhradené predplatné mojich AUDIO LISTOV aj po č. 71, samozrejme pripravíme spravodlivé riešenie.

Priatelia, naša obchodná kancelária vás bude kontaktovať s podrobnosťami týkajúcimi sa vášho predplatného po tom, ako budúci mesiac nahrám AUDIO LIST č. 71, no teraz som chcel, aby ste poznali moje úvahy a mali príležitosť reagovať. Po dôkladnom premýšľaní a konzultáciách so svojimi spolupracovníkmi verím, že tento nový krok môže byť nevyhnutný. Verím, že takto dokážem slúžiť vašim potrebám, ako ste mi ich vyjadrili. Zároveň verím, že je to spôsob, ako vám pomôcť držať krok so zrýchľujúcim sa tempom udalostí, v ktorých ide o život a smrť.

Ak máte akékoľvek myšlienky o tomto novom pláne, dajte mi o nich hneď vedieť pohľadnicou alebo listom. Chcem poznať vaše reakcie skôr, než budúci mesiac v AUDIO LISTE č. 71 oznámim svoje konečné rozhodnutie. Aby som vaše správy dostal čo najrýchlejšie, posielajte, prosím, svoje pohľadnice a listy do našej obchodnej kancelárie v Marylande. Adresa je:

P.O. Box 276 Savage, Maryland PSČ 20763

Svoje myšlienky mi môžete priložiť k obnove predplatného alebo iným objednávkam, no nezabudnite ich napísať na samostatný list papiera.

Priatelia, udalosti sa zrýchľujú a tieto udalosti smerujú k PRVEJ JADROVEJ VOJNE, no mojou nádejou a modlitbou je, aby sme v nadchádzajúcom roku vy a ja mohli spolupracovať a pomôcť dať Pravde nášho

Pána Ježiša Krista šancu v našom nepokojnom svete. Ak to urobíme, všetci prispejeme svojím dielom k tomu, aby bol rok 1982 šťastným, svätým a pokojným novým rokom.

Do nabudúce, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.